

[Fiskeriministeren.]

på alle måder vil sørge for, at der ikke slås nogen ud, og at der ikke opstår nogen usund konkurrence, som kan ødelægge noget af det, der alt er i gang, eller skade et initiativ, som fra anden side er sat i gang, så jeg forstår overhovedet ikke den bekymring, som det ærede medlem nu giver udtryk for.

Jeg har ikke afgivet nogen erklæring om, at der ikke kan ydes støtte til fabrikker; det kan der meget vel, til isværker, til lynfrysningsevirsomheder, til filetfabrikker, til halv-konservesvirsomheder og meget andet. Det står der nemlig i loven, og det finder jeg også er helt rimeligt.

Det ærede medlem sagde, at jeg skulle holde mig indenfor det beløb, der nu er fastsat. Ja, det er klart, jeg kan naturligvis ikke yde lån udover det beløb, der står i loven, men jeg vil gerne endnu en gang understrege, at det ærede medlem hr. Villemoes i landstinget på venstres vegne gav tilsagn om, at forsåvidt dette beløb ikke kunne strække til til det behov, der måtte vise sig i det kommende finansår, skulle det ikke mangle på støtte til at forøge beløbet. Jeg har desværre ikke landstingstidende hos mig, men det, jeg her refererer, står fuldtud til troende, og det ærede medlem kan selv gå hen og læse det, hvad øjeblik han vil. Men jeg må altså formode, at der er en meningsforskel mellem landstingets venstre, som synes at være meget forstående overfor fiskerierhvervets forhold, og folketingets venstre, som snarest er noget reserveret overfor den støtte, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen ville erklære, at det konservative folkeparti betragtede det foreliggende forslag som en afviklingslov, og at det ikke på nogen måde ville være med til mere end den halve million kroner. Til det første vil jeg gerne anføre, at jeg i landstinget har sagt, at det er tanken, at denne lov skal afvikles. Det ligger jo i sagens natur: hvis fiskeribanken bliver omorganiseret, bliver loven overflødig. Men hvis nu denne omorganisering ikke er tilendebragt i løbet af et år og der viser sig at være en opgave her, som kan have betydning for fiskerierhvervet, så kunne jeg godt tænke mig, at den høje rigsdag kunne give sin tilslutning til en kortere forlængelse af både denne lov og den lige behandlede lov, indtil fiskeribanken var i stand til at over-

tage de låneopgaver, der foreligger her. Så meget mener jeg at jeg tidligere har udtalt vedrørende problemet afvikling. Jeg finder, at disse lån til fiskerierhvervet rettelig er opgaver for Kongeriget Danmarks Fiskeribank, men således som dennes vilkår og dens regler for udlån er i dag, har den ikke mulighed for at løse de opgaver, der omhandles i de to love, som det høje folketing i dag behandler, og det er årsagen til, at jeg har måttet fastholde denne lovgivning, da jeg finder, at den er af betydning for den konsolidering, der i øjeblikket finder sted indenfor det danske fiskerierhverv.

Formanden: Det ærede medlem hr. Damsgaard har ordet for en kort bemærkning.

Damsgaard: Den højtærede minister har en tilbøjelighed til at ville kæde begrebet forståelse overfor fiskerierhvervet sammen med den velvilje, man har overfor at yde statsstøtte til erhvervet. Det kom til udtryk såvel under behandlingen af det foregående lovforslag som af dette. Det tror jeg er en stor misforståelse. At man bevilger statens penge til et erhverv, behøver ikke at være udtryk for nogen særlig velvilje; pengene skal dog ind først, og jeg synes ikke, den højtærede minister skal søge at udvide de områder, hvortil man bevilger penge, for at støtte det erhverv, som ministeren nu har at beskæftige sig med. Jeg tror, at staten skal vogte sig for i for høj grad at investere penge i forskellige foranstaltninger vedrørende fiskerierhvervet. Jeg forstod dog, at det ikke var meningen, at man ligefrem ville bygge fabrikker; måske ville man yde lån til udbygning af visse fabriksvirsomheder. Det måtte også være det højeste, synes jeg, man indenfor denne lovs rammer bør gå med til.

At det er lykkedes ministeren at få fat i de 25 biler, er selvfølgelig meget godt, det kan blive til en smuk parade, når de ruller ud og bliver fordelt; der kan blive godt og vel een til hvert amt; det skal fedt hjælpe. Men jeg tror, der er mange fiskehandlere, som ved privat initiativ har gjort meget for at skabe bedre salgsmuligheder og betjene deres kunder, og som ikke er så forfærdelig glade for det, når ministeren ruller frem i spidsen for disse 25 biler, som skal konkurrere dem ud i de forskellige amter.